

следъ толкова рѣки отъ кръвъ. Напредъ! — Тръгва, като да повежда войниците, но го срѣща VII войникъ, който идва тичешкомъ, и той се спира.

VII. в. — Озърта се плахо и като вижда фелдфебела. — Господинъ фелдфебелъ! — Неприятелътъ премина линията на щаба и е вече тукъ наблизо.

Ф. — Нима?

VII в. — Щабътъ ни отстѣпи. Да се спасяваме и ние!

З. — Гледа ту войниците, ту фелдфебела. После: — Войници! Опомнете се! Обединената нация и отечеството ни викатъ. Нека ние не бждемъ последнитѣ измѣнници на фронта! Неприятелътъ трѣбва отново да се разбие. Спомнете си какъ ние, нѣколцина ветерани, победихме при Шипка цѣлата неприятелска армия. Азъ съмъ живия отъ тѣхъ.

Ф. — Настърдченъ и въодушевенъ отъ Зафирова; на войниците: — Войници! Всички въ строй срещу неприятеля. — Войниците се строяватъ.

З. — Хвърля се къмъ фелдфебела, като го прегръща и цѣлува: — Господинъ фелдфебелъ! Да се простимъ; нека Богъ ни е на помощъ. — После къмъ войниците: — Войници! Всички въ огъня! Азъ ще ви водя. Напредъ! — Гърмежитъ се чуватъ наблизо.

Ф. — Като съзира опасността отъ настѣпващия неприятелъ, командува: — Залегни! Стреляй! Войниците залѣгатъ и стрелятъ, но въ това време задъ тѣхъ пада граната. Вдига се облакъ отъ димъ и прахъ, презъ който не се вижда нищо. Чува се само гръмливиятъ гласъ на Зафирова, който командува: — Войници, напредъ! Въ името на отечеството и девиза: национално обединение или смъртъ, — напредъ!

Облакъ отъ димъ и прахъ се разведрява, следъ което се вижда, че Зафировъ е настѣпилъ, но пушечнитѣ гърмежи откъмъ дѣсно се усилватъ. Чува се тракането на картечници, а следъ това — трѣсъци отъ гранати, които обсипватъ цѣлото поле. Шосето гъмжи отъ хора, коли, коне и добитѣкъ, които отстѣпватъ въ паника подъ ураганенъ шрапнеленъ огънь. Отъ адския трѣсъкъ на гранатитѣ балканътъ ечи и реве сякашъ за милитѣ нему родни бойци, които го напускатъ и си оти-